

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13CoCsp/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319206529
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8319206529.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobkyne N. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, XXX XX L., právne zastúpená advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, so sídlom Sov. hrdinov 153/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému E. W. H., H., so sídlom E. XX, XXX XX Y., M.: XX XXX XXX, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubáňiho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 615,01 Eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 7Csp/67/2019-54 zo dňa 03. októbra 2019 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Humenné, č.k. 7Csp/67/2019-66 zo dňa 30. októbra 2019, takto jednohlasne

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 300,- Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku o trovách konania v spojení s opravným uznesením.

II. Žalobkyni priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 300,- eur a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu vo zvyšnej časti zamietá.

Žalobkyni vo vzťahu k žalovanému priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 3 ods. 5, § 2 písm. a), § 3 ods. 3, § 4 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 972/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 52 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 1, 5, § 53a, § 54 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník platný a účinný v rozhodnom období, čl. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, § 251, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. Opravným uznesením rozhodol súd prvej inštancie tak, že:

„Súd opravuje rozsudok Okresného súdu Humenné č.k 7Csp/67/2019-54 zo dňa 04.10.2019 tak, že v jeho záhlaví adresa sídla právneho zástupcu žalobkyne správne znie:

„ ul. H.. L. XXX/XX, XXX XX H.““

4. Opravné uznesenie právne odôvodnil čl. 4 ods. 1, § 224 zákona č. 160/2015 Z. z. civilný sporový poriadok.

5. Vychádzal zo zistenia, že rozsudkom č.k. 15Csp/155/2018-82 zo dňa 13.12.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 9Co/31/2019-129 zo dňa 04.04.2019 bolo právoplatne rozhodnuté o tom, že žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 615,01 Eur s 5% úrokom z omeškania ročne od 16.11.2018 a o tom, že zmluvná podmienka uvedená v čl. I, bod 7.1 Dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX z XX.XX.XXXX k zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z XX.XX.XXXX uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným je neprijateľná. Rozsudok nadobudol právoplatnosť vo výroku o povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie dňa 10.05.2019 a vo výroku o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky dňa 07.02.2015. V odôvodnení tohto rozsudku súd uviedol, že právny vzťah medzi účastníkmi konania posúdil ako vzťah spotrebiteľský a tiež, že v predmetnom prípade neboli v uzatvorenej zmluve uvedené náležitosti vymenované v § 9 ods. 2 písm. f) konečná splatnosť úveru a v § 9 ods. 2 písm. k) výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Z uvedeného dôvodu považoval neuvedenie výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov za neprijateľnú podmienku a navyše poukázal aj na § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch, kde absencia uvedenej náležitosti spôsobuje to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovanému tak vznikol iba nárok na vrátenie finančných prostriedkov, ktoré z jeho strany boli žalobkyni reálne poskytnuté, a to vo výške 1.350,- Eur, čo žalovaný nepoprel. Nakoľko však žalobkyňa v prospech žalovaného uhradila celkovo sumu 1.965,01 Eur, došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu vo výške 615,01 Eur, preto ho súd zaviazal na zaplatenie uvedenej sumy.

6. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v danej veci mal jednoznačne preukázané, že v konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 15C/155/2018 si žalobkyňa úspešne uplatnila svoje právo ako spotrebiteľ a žalovaný bol zaviazaný vydať jej bezdôvodné obohatenia, ktoré nadobudol titulom plnenia zo strany žalobkyne na základe úverovej zmluvy, ktorá bola medzi nimi uzatvorená. Takisto súd na návrh žalobkyne vyslovil neprijateľnosť zmluvnej podmienky v úverovej zmluve, na základe ktorej si žalovaný voči žalobkyni uplatňoval aj časť svojho nároku. Nedôvodná je tak obrana žalovaného poukazujúca na to, že v žalobe absentuje uvedenie akého porušenia sa mal vo vzťahu k žalobkyni dopustiť. Žalobkyňa poukázala na rozsudok súdu prvej inštancie, v ktorom bolo porušenie konkrétnych právnych predpisov konštatované. Pokiaľ ide o námietku žalovaného ohľadom toho, že žalobkyni nevznikla žiadna ujma, táto nie je právne významná, pretože v zmysle § 3 ods. 5 posledná veta Zákona o ochrane spotrebiteľa nie je kvalifikačným znakom pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia a postačuje, že spotrebiteľ úspešne uplatnil na súde porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom. Pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je teda podstatné to, že k porušeniu práva došlo. Okrem uvedeného bol súd prvej inštancie toho názoru, že žalobkyni vznikla ujma v majetkovej sfére, keďže konanie žalovaného bolo spôsobilé privodiť jej ujmu vo sfére jej rodinného, súkromného a spoločenského života. Žalobkyňa znášala stav právnej neistoty, obávala sa o výšku dlhu a jeho neustále narastanie, keď si žalovaný voči nej uplatňoval nároky pozostávajúce zo súm, na ktoré nemal nárok. Žalobkyňa tak bola nedôvodne vystavená psychickému vypätiu zo strany žalovaného, najmä vzhľadom na jeho praktiky, spôsoby domáhania sa zaplatenia pohľadávky z úverovej zmluvy uvedenými spôsobmi, a tiež v nemalej miere aj tým, že samotná žalobkyňa musela na dosiahnutie stavu relatívnej právnej istoty iniciovať viaceré súdne konania na ochranu svojich spotrebiteľských práv, pričom samotné súdne konanie je náramne stresujúcim faktorom odôvodňujúcim priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Vychádzajúc z uvedeného považoval právny základ nároku na finančné zadosťučinenie za plne dôvodný. V ďalšom sa zaoberal výškou primeraného finančného zadosťučinenia, kde poukázal na to, že jeho výška nemusí byť v každom prípade totožná s výškou bezdôvodného obohatenia a nemožno ho ani chápať ako náhradu škody, ktorá žalobkyni hrozila. V danom prípade žalobkyňa okrem argumentu, že požaduje to, o čo sa chcel žalovaný na jej úkor obohatiť a tiež, že si voči nej uplatnil nároky z neprijateľnej zmluvnej podmienky, iné tvrdenia ohľadom výšky primeraného finančného zadosťučinenia neprodukovala. Poukázal na to, že náprava vo vzťahu k danému porušeniu práv spotrebiteľa bola už poskytnutá v pôvodnom konaní, preto ak žalobkyňa nepreukázala a ani netvrdila ďalšie okolnosti, tak sa finančné zadosťučinenie vo výške 300,- Eur javí ako

primerané. Uvedená suma tak zodpovedá svojmu účelu, poskytuje satisfakciu a odradzuje dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov uložil žalovanému zaplatiť žalobkyni sumu 300,- Eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

7. O trovách konania rozhodol tak, že v danej právnej veci bol predmetom konania nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, ktorého výška závisela od úvahy súdu. U takéhoto nároku sa strana sporu považuje za plne úspešnú vtedy, ak je úspešná čo do základu nároku. Súd preto žalobkyni priznal náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy s tým, že v zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

8. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, a to v časti výrokov o povinnosti zaplatiť žalobkyni sumu 300,- Eur a vo výroku o trovách konania. Odvolanie právne odôvodnil § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Namietal, že žalobkyňa v konaní netvrdila a ani nepreukázala skutočnosti, ktorými by odôvodnila oprávnenosť nároku na finančné zadosťučinenie a vykonaným dokazovaním neboli preukázané také skutkové okolnosti, ktoré by odôvodnili sumu priznaného finančného zadosťučinenia. Priznanie finančného zadosťučinenia v sume 300,- Eur považoval za neprimerané a samotná skutočnosť, že súd dospel k záveru o danosti nároku ešte neznamená preukázanie jeho výšky. V tomto smere poukázal na § 220 ods. 2 C.s.p. a na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR. Ďalej namietal, že vzhľadom na okolnosti prípadu je priznanie nároku na náhradu trov konania v rozpore s princípom požiadavky spravodlivého usporiadania vzťahov sporových strán. Opätovne aj v tomto smere poukázal na to, že žalobkyňa nepredložila súdu žiadne dôvody a dôkazy na ich preukázanie v tom smere, aby si splnil dôkaznú povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť ohľadom požadovaného nároku. Podaná žaloba neobsahovala žiadne konkrétne skutočnosti a dôvody na preukázanie požadovaného nároku, preto za týchto skutkových okolností nie je na mieste aplikovať princíp o tom, že výška priznaného plnenia závisela od úvahy súdu a že danosť nároku bola preukázaná. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutej časti, žalobu zamietol a žalovanému priznal právo na náhradu 100% trov právneho zastúpenia. Zároveň si uplatnil aj nárok na náhradu trov za odvolacie konanie a trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní.

9. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa tak, že podľa jej názoru sa súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberal všetkými relevantnými otázkami skutkového a právneho charakteru, čím rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodnil. Poukázala na znenie § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z., z ktorého vyplýva, že jedinou podmienkou práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspech spotrebiteľa v súdnom konaní, bez ohľadu na to, aké právo spotrebiteľa bolo porušené. V tomto smere poukázala na základné konanie vedené na súde prvej inštancie pod sp. zn. 15Csp/155/2018 zo dňa 13.12.2018, kde bola vo všetkých požadovaných nárokoch úspešná, čím bola naplnená podmienka na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, zdôraznila, že žalovaný nielenže používal neprijateľnú zmluvnú podmienku, ale tiež konal spôsobom, ktorý je možné považovať za nekalé obchodné praktiky a v rozpore s dobrými mravmi v snahe obohatiť sa, čiže zo strany žalovaného ide o viacnásobné porušenie práva. Zároveň na podporu svojich tvrdení poukázala aj na značné množstvo rozhodnutí Krajského súdu v Prešove v obdobných veciach. Z uvedených dôvodov navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať jej náhradu odvolacích trov.

10. Žalovaný k podanému vyjadreniu žalovanej uviedol, že naďalej trvá a podanom odvolaní v celom rozsahu a je toho názoru, že žalobkyňa v konaní nepreukázala skutočnosti na základe ktorých by bol nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnený. Opätovne poukázal na to, že v konaní nebolo preukázané porušenie spotrebiteľských práv, pretože v pôvodnom konaní rozhodol súd o jeho povinnosti vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie. Uviedol, že naďalej zotrváva na svojom predchádzajúcom vyjadrení, a to, že žalobkyni nevznikol nárok na uplatnenie si finančného zadosťučinenia. Vzhľadom na uvedené žiadala súd, aby žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

11. Žalobkyňa k podanému vyjadreniu žalovaného uviedla, že naďalej zotrváva na podanom vyjadrení k odvolaniu žalovaného. K otázke rozsahu porušenia spotrebiteľského práva, uviedla, že táto otázka bola definovaná rozsudkom v pôvodnom konaní a jeho odôvodnením, ktorý je hmotnoprávnou podmienkou nároku na primerané finančné zadosťučinenie, a z tejto je potrebné vychádzať ako

záväznej. Až úspechom spotrebiteľa v tomto konaní a následným uplatnením práva na primerané finančné zadosťučinenie na súde vznikne pre dodávateľa riziko straty v podobe povinnosti zaplatiť finančné zadosťučinenie spotrebiteľovi, dovedy môže nepoctivý dodávateľ len získať. Podľa jej názoru preto k naplneniu preventívnej funkcie dôjde iba vtedy, ak rozsah rizika, finančnej straty dodávateľa bude rovnaký, aký je rozsah jeho nepoctivosti, teda bezdôvodného obohacovania sa a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške bezdôvodného obohacovania je naplnením nielen preventívnej funkcie, ale aj sankčnej, reparačnej a relutárnej funkcie, ktoré sú jeho obsahom. Z uvedených dôvodov a doterajších vyjadrení navrhla, aby súd napadnutý rozsudok potvrdil a priznal jej náhradu odvolacích trov.

12. Ďalšie vyjadrenia vo veci podané neboli.

13. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

14. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

15. Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že žalovaný namieta nepreskúmateľnosť rozhodnutia, nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne podsúdenie (§ 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C.s.p.).

16. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte namietanou nepreskúmateľnosťou, nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v oprávnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

17. K nepreskúmateľnosti rozsudku odvolací súd uvádza, že iba také rozhodnutie je nepreskúmateľné, ktorého právne závery sú v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami, resp. tieto právne závery v žiadnej možnej interpretácii z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplyvajú. Z odôvodnenia tu napadnutého rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi súdu na strane druhej. Za daného stavu potom odôvodnenie tu napadnutého rozsudku rešpektuje kautely určujúce minimálnu mieru racionality a konzistencie skutkovej a právnej argumentácie, teda je preskúmateľné.

18. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje

svoje nárok alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že došlo k naplneniu tejto odvolacej námietky nedošlo.

19. K námietke o nesprávnom právnom posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Ani táto odvolacia námietka naplnená nebola.

20. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvedený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

21. Odvolací súd osvojujúci si závery súdu prvej inštancie na zdôraznenie vecnej správnosti a v súvislosti s odvolacími námietkami odvolateľa dopĺňa nižšie uvedené.

22. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

23. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne opierajúci sa o ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa poslednej vety tohto ustanovenia, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadostučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom. Zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

24. Samotné ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa viaže vznik práva na finančné zadostučinenie na úspešné uplatnenie porušenia práva spotrebiteľa a takýmto môže byť aj dožadovanie vydania bezdôvodného obohatenia. Podmienky vzniku nároku na primerané finančné zadostučinenie sú formulované v ustanovení § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, a z tohto ustanovenia nie je možné vyvodiť záver, že finančné zadostučinenie možno spotrebiteľovi priznať len v prípade, ak porušenie práva nie je možné napraviť inak, rovnako nevyklučuje možnosť žiadať finančné zadostučinenie popri iných nárokoch spotrebiteľa predpokladaných zákonom vychádzajúcich z porušenia jeho práv. Za daného stavu nie je potom možné považovať konanie žalobkyne, kedy po zaviazaní žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia si uplatnila aj nárok na primerané finančné zadostučinenie za neodôvodnené.

25. Odvolací súd nepopiera, že pri rozhodovaní o nároku na finančné zadostučinenie je potrebné prihliadať na okolnosti prípadu, bol to však žalovaný, ktorý nepostupoval s odbornou starostlivosťou, predstrel žalobkyni na podpis formulárovú zmluvu, ktorá neobsahovala obligatórne náležitosti požadované zákonom, čo spôsobilo jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie tiež vyplýva, že v základnom (pôvodnom) konaní žalobkyňa vrátila žalovanému viac, ako bola v zmysle vyhlásenej bezúročnosti a bezpoplatkovosti povinná vrátiť, preto bol daný dôvod na vyhovieť žalobe žalobkyne v predmetnej veci, naviac v pôvodnom konaní súd prvej inštancie vyhovel žalobe aj v časti vyhlásenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Takéto konanie

žalovaného bolo nepochybne spôsobilé privodiť žalobkyni ako spotrebiteľovi ujmu. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že za daného stavu, s ohľadom na závažné porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobkyňa úspešne domohla na súde, je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné a jeho priznaná výška je primeraná povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne, zodpovedá svojmu účelu (teda poskytnúť satisfakciu spotrebiteľovi a odradiť dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov) pričom vo vzťahu k žalobkyni - spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené, neprimerané obohacovanie sa, či duplicitné uplatňovanie nároku spotrebiteľa. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie mal za to, že výška priznaného finančného zadosťučinenia vo výške 300,- Eur reflektuje na dôvody podanej žaloby, ako aj na to, že žalobkyňa v konaní ďalej nepreukázala a ani netvrdila iné skutočnosti, ktoré by mali vplyv na priznanie inej výšky finančného zadosťučinenia. Z uvedených dôvodov považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie v tomto výroku za správne.

26. Odvolací súd sa ďalej zaoberal odvolaním žalovaného voči výroku o trovách konania.

27. Zmyslom a účelom náhrady trov konania je poskytnúť úspešnej strane konania ktorej to priznáva zákon, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom.

28. Rozhodovanie o trovách súdneho konania je integrálnou súčasťou súdneho konania ako celku a je samo o sebe spôsobilé zasiahnuť do práva strany podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv základných slobôd, ako to dôvodil aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v rozhodnutí zo dňa 06.02.1954 vo veci Beer proti Rakúsku, resp. v rozhodnutí zo dňa 07.10.2004 vo veci Bauman proti Rakúsku (č. 30428/96, resp. 76809/01).

29. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. O plný úspech žalobcu vo veci ide vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane.

30. Civilný sporový poriadok vo vzťahu k trovám konania upravuje dve skutkové podstaty. Na prvom mieste je zásada úspechu a v prípade, keď mala strana sporu vo veci úspech len čiastočný, platí pravidlo obsiahnuté v § 255 ods. 2 C.s.p. (pomer úspechu). Nepatrný neúspech Civilný sporový poriadok aktuálne nepozná. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť však aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (sudcovské právo) alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. V takýchto prípadoch je vhodným riešením to, že žalobca má právo na plnú náhradu trov konania, avšak výlučne iba z prisúdenej sumy (nie zo sumy žalovanej). Priznanie plnej náhrady trov konania výlučne z prisúdenej sumy je v tomto prípade zdôvodniteľné cez interpretáciu pojmu „úspech vo veci“ (§ 255 C.s.p.), keďže ten, ako je uvedené vyššie sa skúma čo do právneho základu a nie čo do výšky priznaného nároku. Žalobcu je nevyhnutné považovať za plne procesne úspešného, ak mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu závisela výlučne od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu (pozri aj Civilný sporový poriadok, komentár doc. JUDr. Marek Števček, PhD. a kolektív, nakladateľstvá C.H.Beck v Prahe, 2016, strana 926 - 927).

31. Predmetom konania vo veci samej bol nárok žalobkyne na zaplatenie požadovanej sumy z titulu primeraného finančného zadosťučinenia. Pri podaní žaloby požadovala žalobkyňa zaplatenie sumy 615,01 Eur, kde však po preskúmaní všetkých okolností prípadu považoval súd prvej inštancie za primerané priznať žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie v polovici požadovanej výšky, t.j. vo sume 300,- Eur. Žalobkyňa tak bola podaním žaloby čo do základu úspešná, otázná bola len výška priznanej výšky primeraného finančného zadosťučinenia, ktorého výška závisela práve od úvahy súdu. Z vyššie uvedených skutočností tak vyplýva, že aj v tomto smere bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie správne.

32. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil (§ 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa). Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 C.s.p. v napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

33. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnej žalobkyni v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému v rozsahu 100%. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

34. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).